

Voordrachtfestival

School: Montessori
Gezien op: 21 maart 2025
Door: Manon Emons

Het Montessori onderzoekt *Je moerstaal* en vindt een rijk palet aan talen. De cast zet een voorstelling neer met humor, diepgang en verstillings

Op het podium liggen Scrabble letters. De spelers komen op en vormen met deze letters nieuwe woorden door steeds in een andere samenstelling te gaan staan. Een volgend beeld is een verteller die poëtisch verhaalt over de ik die geboren word, de wereld moet leren duiden, een eigen taal moet vinden. Er is een scène met verhaspelde spreekwoorden, een scène waarin het Engels wel heel letterlijk wordt vertaald, wat grappige spraakverwarringen oplevert. En een olijke tweeling die gelijktijdig spreekt. 'Het is veel, het is een mengelmoes', vertelt de cast vrolijk voorafgaand aan het stuk. 'Alles is er: humor, diepgang en verstillings.' En dat is mooie samenvatting van deze veelzijdige voorstelling.

Het Voordrachtfestival

Het Montessori speelt de voorstelling tijdens het 38^e Voordrachtfestival. De Lindenberg nodigt Nijmeegse middelbare scholen jaarlijks uit om zelf een voorstelling te maken en deze op het grote podium te laten zien. De inspiratiebron is altijd het thema van de Boekenweek en dat is dit jaar *Je moerstaal*. De cast vertelt hoe de voorstelling tot stand is gekomen: 'Wij hebben Specials op school, dat zijn keuze-uren. Je kunt van alles doen, bijvoorbeeld ook tuinieren. En wij hebben dus gekozen voor het Voordrachtfestival. Er zitten flink wat uren in, we zijn al in september gestart, met associëren, teksten schrijven en dat bekijken met elkaar. Sandy, docent CKV en tekenen, en Ward, docent filosofie en maatschappijleer, hebben de teksten samengebracht en het uiteindelijke script gemaakt'. Een leerling vult aan: 'Ze hebben daarbij nooit zomaar iets aan de teksten veranderd, we zijn altijd bij het eindproduct betrokken.'

Hoogtepunten

Er is veel moois te zien en te horen. De poëtische verhandeling over de ik loopt als een rode draad door het verhaal, wordt steeds weer even opgepakt. Er is een gedicht, Deaf heart, met gebarentaal, een dans bijna. Het lied 'Geweldig bestaan' van Clean Pete (een zangduo, ooit ook leerlingen van het Montessori) wordt fantastisch gezongen en begeleid door een medespeler op gitaar. Er is een mime-achtige scène waarin 'horen, zien en zwijgen' wordt verbeeld, mooi effect geeft dat. En er is pop in je moerstaal, zinnen uit Nederlandse liedjes, die zijn verwerkt tot een nieuw gedicht.

Na afloop zucht regisseur Ward tevreden: 'Mooi was het hè?!'. En hij is ook een tikje teleurgesteld: 'We hebben er zo lang aan gewerkt en nu, na 40 minuten, is het voorbij'. De zaal was uitverkocht, er is dus volop van genoten, maar eens: deze voorstelling zou best nog eens opgevoerd mogen worden, en nog eens ...